

nemůže býti závadou povolení exekuce. Neposoudil tedy rekursní soud případ po stránce právní správně, když prohlásil plnění strany povinné nezastupitelným a exekuci dle § 353 ex. ř. nepřipustnou.

Čís. 2021.

Není změnou žaloby, vstoupil-li do sporu universální nástupce žalující strany (společnost, převzavší fusí aktiva a pasiva již po podání žaloby).

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1922, R I 1152/22.)

Ve sporu pojišťovny S. o zaplacení pojistné premie navrhl zástupce žalobkyně opravu žaloby v tom směru, že na místo žalující společnosti S. vstupuje do sporu jako žalobkyně pojišťovací společnost A., poněvadž, jak obě strany doznaly, pojišťovací společnost S., usnesši se ve valné hromadě akcionářů 13. června 1921 na rozejití a přenesení veškerých aktiv a pasiv na pojišťovnu A., přestala existovati a byla z obchodního rejstříku vymazána. Zástupce žalovaného se proti této opravě ohradil jako proti nedovolené změně žaloby. Procesní soud první stolice usnesením, pojatým do rozsudku, změnu žaloby připustil. Důvody: Na základě doznání stran a ověřeného výpisu z obchodního rejstříku má soud za prokázáno, že pojišťovací společnost A. převzala usí veškeren obchod žalující společnosti, že tedy jde o universální nástupnictví firmy A. ve jmění a závazky firmy S. ve smyslu čl. 247 a 215 odstavec druhý obch. zák., nebyl tedy změněn žalobní důvod, vstoupil do sporu pouze universální nástupce původního žalobce na původním podkladu žalobním a proto soud má za to, že nelze mluvit o změně žaloby ve smyslu § 235 c. ř. s. ani ve směru objektivním, ani subjektivním, a zástupcem žalobkyně navrženou změnu žaloby připustil. Odvolací soud změnu žaloby nepřipustil a nařídil soudu první stolice, by vyčkaje pravomoci, ve věci dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Soud první stolice pojal usnesení o připuštění změny žaloby do rozsudku. Přes to jest správným opravným prostředkem proti němu rekurs a jest tudíž, pokud jde o toto usnesení, rozhodnutí o odvolání jako o rekursu (§ 84 odstavec druhý c. ř. s.). Je zjištěno výpisem z obchodního rejstříku, že pojišťovna S. důsledkem smlouvy ze dne 11. června 1921 a usnesení valné hromady ze dne 14. června 1921 již před podáním žaloby se rozešla a firma její zanikla. Nemohla tedy žalobu podati, nejsouc již subjektem právním. Bez souhlasu žalované strany nemůže jiná osoba na místě původního žalobce jako strana žalující vstoupiti. Při tom jest nerozhodno, že dle stanoviska zástupce firmy A. i procesního soudu jest firma A. na základě fuse universálním nástupcem firmy S. Přes to jde v ohledu procesním o dvě různé právnické osoby, a neměla tedy býti změna v osobě žalobců připuštěna.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by nehledě k použitému důvodu zrušovacímu rozhodl o odvolání.

Důvody:

Odvolací soud zrušil rozsudek prvního soudu z důvodu, že tento soud prý neprávem připustil změnu žaloby vstupem firmy A. jako žalující

strany na místě firmy S. S názorem odvolacího soudu nelze souhlasiti. Podle zjištění soudu první stolice převzala pojišťovací společnost A. fusí veškerý obchod žalující firmy S.; soud první stolice z toho správně usuzuje, že jde o universální nástupnictví firmy A. ve jmění a závazky firmy S. ve smyslu čl. 247 a 215 odstavce druhý obč. zák., že tedy nebyl zmčněn žalobní důvod, neboť vstoupil do sporu pouze universální nástupce původního žalobce na původním podkladu žalobním. Nemůže tedy býti řeči o vstupu jiné osoby na místě původního žalobce jako strany žalující. Nelze míti za to, že zástupce žalující strany úmyslně označil jako podmět uplatňovaného nároku právníkou osobu již neexistující, když přece nárok ten přešel fusí na universální nástupkyni, t. j. na společnost A. Jde pouze o nesprávné označení žalující strany, jež lze opravití podle posledního odstavce § 235 c. ř. s.

Čís. 2022.

Ani katastrální ani pozemkové mapě nelze přiznati konstitutivního významu ohledně skutečné výměry nebo rozsahu a polohy jednotlivých parcel.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1922, R I 1217/22.)

Žaloba manželů H-ových, by bylo uznáno právem, že žalovaní manželé František L. a Anna L-ová jsou povinni uznati neobmezené vlastnictví žalobců k pozemku čís. kat. 1046 a k stavební parcele čís. kat. 106, zapsaným ve vložce čís. 304 pozemkové knihy kat. obce Z. v mezích a hranicích původní mapy katastrální před zakreslením, nařízeným na základě ohlašovacího archu čís. 8 z roku 1915 zejména však k dílu, označenému v plánu z 22. února 1922 písmenem b ve výměře 160 m², odstraniti plot tam postavený, a vrátiti díl ten do neobmezeného vlastnictví žalobců, byla procesním soudem první stolice zamítnuta. Důvody: Soud pokládá za rozhodnou pro řešení sporu okolnost, jaký byl knihovní stav stavební parcely čís. kat. 1046 a 106, zapsaných ve vložce čís. 304 pozemkové knihy obce Z. Dle shodného přednesu stran bylo soudem knihovním nařízeno zakreslení hranice mezi parcelou čís. kat. 1046 a 106 s jedné a parcelou čís. kat. 1045/1 s druhé strany dle ohlašovacího archu ze dne 1. června 1915 tak, jak odpovídala přítomnému stavu v době, kdy vlastníci parcel čís. kat. 1046 a 106 byla Gabriela Z-ová. Dle nesporného udání stran koupil tyto pozemky od Gabriely Z-ové trhovou smlouvou ze dne 30. července 1918 František S., od něhož je koupili žalobci trhovou smlouvou ze dne 3. září 1918. Z tohoto skutkového podkladu vyplývá, že žalobci nabyli k pozemkům čís. kat. 1046 a 106 vlastnictví jen v těch hranicích, jaké byly patrný z pozemkové knihy po zakreslení opravy hranice dle ohlašovacího archu ze dne 1. června 1915. Žalobci nemohou s úspěchem namítati, že zakreslení hranic je neplatné a neúčinné, ježto Gabriela Z-ová nebyla o něm vyrozuměna, poněvadž tuto námitku mohla uplatňovati jen Gabriela Z-ová sama, pokud byla vlastníci sporných pozemků. Nástupce Gabriely Z-ové ve vlastnictví sporných pozemků byl rovněž jich vlastníkem v mezích a hranicích, vytčených pozemkovou knihou, a své vlastnictví v těchže mezích převedl na žalobce (§ 442 obč. zák.). Odvolací soud zrušil